

નમી લાગે પ્રભુને પાએ—તેનાં કપાય સંકટ. ૩

દરાની શોભા છે ઘણી, સામા ખેઠા શોભે ઘણી;
ટળી ચંતા મનતાણી—સનમુખ જોતાં.

શનમુખ વાલસેટ ચાર, ઝુમરનો નહીં પાર.
ફરતી હાંડીઆની હાર—પાર નહીં ગણતાં, ૪

સામા તખ્ત તા જડયા છે, દુવાર પીતળે મડયાં છે;
કુલના શાણગાર ચડયા છે—શોભા ભારી.

ખે બાણુ પર કુલનો ગોટો, વાળો વજર કછોટો;
માથે હેમનો મુગટ મોટો—સીર છત્ર ધારી. ૫

તોરણ જરીનું છે સાર, બાંધ્યું પ્રભુને દરબાર;
તે ઉપર ગોળાની હાર—જોતા મન ઝટકે.

ઊપર ઘડીઆળ છે ઠેઠ, જેઠારામ ખેસે હેઠ;
સનીવારે ભરાએ ખેઠ—ચોકમાં હાર લટકે. ૬

હંકારો થાએ ગણકારો, ઘંટનો થાએ ગણકારો;
અગાશીમાં તુલસી ક્યારો—ઘણ ઝાડ ઉપર.

નીત્ય સોભા નવી નવી, થાએ ઇંદ્રાસન જેવી;
જોઈ માન મુકે કવી—શું વખાણ કરે. ૭

મુંબઈ મધ્યે નળખજાર, ફકાનો છે હારો હાર;

ઉતર દીશા બે શાડી છે—શોભા ભારી ૧૨

તેના ચેલા નેઠારામ, મન રાખે ઘણી હામ;

નામ લેતાં થાયે કામ—પ્રભુ છે પ્રશન.

માટુંગા ગામમાં આને, રૂપાણું મંદીર છાને;

મધ્ય રસ્તે ખીરાને—જઈ કરો દરશન. ૧૩

મંત્ર ભણી માળા જપે, પછે દારો કરી આપે;

દુખીઆનાં દુખ કાપે—એવો પરતો છે બહું.

ચપટી આપેછે ભચુતી, રોગીને થાયેછે શાન્તી;

દુખ દ નહીં પનોતી—જાણો છો સહું. ૧૪

પુર્વ દીશા શામુ મુખદેખી, થાયે અતી સુખ;

દરશન કરતાં જાયે દુખ—ઘણું કષ્ટ ભાને.

દક્ષીણ દીશા બે ઓટલા, થાયે ઉતરમાં રોટલા;

પાણીનાં ભરયાં માટલાં—કુતરા કાને. ૧૫

પશ્ચીમ દીશામાં છે વાડી માંહે આંખાની બહુ ઝાડો

તેની શોભા લાગે રૂડી—ખીજાં ઝાડ અનેક.

સીતાફળી ને દાડમ કેળ, નારંગીને જામ;

હાકુસ પાચરીનાં આંમ—વખાણું કરી વીવેક. ૧૬

રાએણ જાંબુને સોપારી, મીઠાં લીધુની બલીહારી;

આશોપાલની શોભા શારી—ભોમડો જાએ લહેરે.

રાંમફળ ને કરમદાં, ઘણાં ફળસને ગુદાં;

ચો ફર કુલનાં કુંડા—મેલ્યાં હાર દારે.

૧૭

અંપો અંબેલી કેતકી, ગુલાબની શોભા અતી;

બટ મોગરો ને માલંતી—કેવડો બેહેકે.

હજારોને ગુલછડી, એવી રીતે સોભે વાડી;

ફરતી વેલાની બહુ ઝાડી—તેમાં કુલ લટકે.

૧૮

નીત્યે સદાવરત આપે, શાધુનાં સંકટ કાપે;

આટો દાળ એક માપે—આપે રાજ્યથઈને.

આવે મોટા માહા મુની જગ્યા પડે નહીં મુની

થાએ વેદની બહુ ધુની—જાએ શીધુ લઈને. ૫

૧૯

પ્રભુને મહીમા છે મોહોટો, ફરે ધર્મને શોટો;

દાણાંને પડે નહીં ટોટો—ભંડાર ભરપુર.

ધણી જાતને દાણો કાઢાવે, સોકો માનતા કરી લાવે;

દાણાં બંદરથી આવે—ભક્ત મોટા માહાસુર.

૨૦

ધન્ય બજરંગબળી, તોડ દુશમનની નળી;

શેવકને અંતા ટળી—પાપ જાએ પળી.

ધન્ય બજરંગ બંકટ, તોડ સેવકનું શંકટ;

પાપ જાએ નીકટ—બ્યાપે ન કળી. ૨૧

મંગલવારે થોકાથોક, શનીવારે ટળે શોક;

સાંજે આવે લાલ લોક—ગાડીઆ લઇને.

આવીને પૈસા ખખડાવે, તેલ લઇને ચડાવે;

પ્રભુને લાડ લડાવે—દરામાં જઇને. ૨૨

પુજા પ્રભુની જે કરે, ધુપ દીપ નૈવેદ્ય ધરે;

તેનાં પાપ પરહરે—દરશન કરતાં.

દરશન કરતાં પાપ નાસે, તેનાં દુખ પળાશે;

અંતે વૈકુંઠ જાશે—એનાં ગુણ ગાતાં. ૨૩

સનીવારે સોભા થાએ, સેવક દરશન કરવા જાએ;

રાતે મેઠા ભરાએ—બહુ થાએ ભજન.

ભજન કરે ભગ્ત શુરા, વાગે ચંગડીઆ તંબુરા;

ગુણ ગાવા શુરાપુરા—એસે રાતને દીન. ૨૪

આવે દશ દશનાં જન, નીરમળ હોએ જનું મન;

તેને અલખેલો પ્રસન્ન—સમર્થ ધણી.

સૈ સાલવી સુતાર, આખી મારવાડી બજાર;

દસે દશના સોનાર—ખીજ જાત ધણી. ૨૫

ઘણા લુવાંણા ભાટીઆ, મોટા માતબર શેઠીઆ;

પોરખંદરી ને સોરઠીઆ—હાલાઈ ઘણા.
 મુલતાનીને મલબારી, કછ દેશનાં વેપારી;
 રાજગોરનો ઠાઠ બારી—ગુજરાતિ શાણા. ૨૬
 દરાંની શોભાનો નહીં પાર, દરશન કરે નરનાર;
 રૂપ દીસે ભયંકાર—મનકું રાચે.
 કેટલા ભગ્ત ધરે ધીઆન, વંઝા માગે સંતાન;
 ગુનેગાર પકડે કાન—થૈ થૈ નાચે. ૨૭
 એ રીતે સોભા છે સાર, તેમાં ફેર નહીં લગાર;
 નજરે જોઈ કરયો વીસ્તાર—ઝાળી ચઉદસને દીન.
 સંવત ઓગણીસે એકતાળી, આસો માસેછે દીવાળી;
 ગુરૂવારે રાત કાળી—પ્રભુ થઆ પ્રસન. ૨૮
 ગુણ ગાએ ગોકળદાસ, રાખો ચરણની પાસ;
 હું તો જન્મો જન્મનો દાસ—પાએ લાગું.
 રેવાસી ખંખાત સેહેર, સૌ પર થાએ લીલા લેહેર;
 પારણાં ખંધાય ઘેર ઘેર—એટલું માગું. ૨૯

આરતી.

જય દેવ જય દેવ, જય બજરંગ ખાલા;
 પ્રભુ શ્રી બજરંગ ખાલા— ટેક
 વાયુ કેરા પુત શ્રી રામ તાણા છો દુત,
 અંજની કો લાલા જય દેવ જય દેવ.
 તેલ ચડે સીંદુર, આકડાની માળા; પ્રભુ—
 અડદ ચડે આનંદે, કંઠે કરણ માળા; જય.
 આજ્ઞા રામ તાણી થઈ, તમને અલખેલા; પ્રભુ—
 સીતામો સોધ લાવા, લંકા જઈ વેહેલા; જય.
 વચન સુણીને વેગે, ગઢ લંકા ચાલ્યા; પ્રભુ—
 તત્પર થયા તેણી વાર, જેને રામ ઘણા વહાલા; જય.
 દીસે લોચન રાતાં, પ્રભુ હોકારો કરચો; પ્રભુ—
 ગડગડયાં ચઉદ ખત્તાંડ, ધુન્ને તવ દરીઓ; જય.
 ગીરી ઉપર ચડી કુદ્યા, બળ અંગે ધરચો; પ્રભુ—
 ગીરી પાતાળે ચાંખ્યો, પાર મેલ્યો દરીઓ; જય.
 આવી મળ્યાશ્રી માતને, દુઃખ નાંખ્યાં કાપી પ્રભુ—
 પ્રથમ કરી પ્રણામ, મુદ્રીકા આપી; જય.

પ્રસન થયાં તવ માતા, દયા ઘીલમાં વ્યાપી; પ્રભુ—
 વળર હજો તુજ દહ, અવીચળ પદ આપી; જય.
 વાડી ઉખેડી વેગે, લંકા પુર ખાળ્યું; પ્રભુ—
 આવી મળ્યા શ્રી રામને, વચન પ્રભુનું પાળ્યું; જય.
 સમુદર સેતુ ખાંધી, સૈન્ય સરવે ચાલી; પ્રભુ—
 રામ લક્ષ્મણ લઈ સ્કંધે, વીલીક્ષણ કર ઝાલી; જય.
 મુવેલુ પરવત પર, આઠ્યા યુદ્ધ કરવા; પ્રભુ—
 લક્ષ્મણજીને માટે દ્રોણાચળ લાવ્યા; જય.
 અંત્રીક્ષથી ઉતરીઆ, પાતાળે પેઠા; પ્રભુ—
 અહી મહી રાવાણ મારો, દેવી થઈ ખેઠા; જય.
 હઠીલા હનમાન, હરીહરને વાલા; પ્રભુ—
 ભગત કહે કરખેડી, અસુર સંહારયા; જય.
 એ હનમાનની આરતી જે કોઈ ગાશે; પ્રભુ—
 ભણે જેઠારાંમ જોશી, કઈલાસે જાસે; જય.

સ્તુતી.

નાથ કેસે ગજકો, બધ છોડાચો. — એ રાગ
 આજ મેરે પ્રભુજીકે દરશન અ ચો,
 દરશન કરકે મહાસુખ પાચો. આજ મેરે — ટેક
 માટુંગા મધ્યે મહાવીર બીરાજે,
 પવન પુત્ર અંજની જાયો.
 મોટું મંદીર રૂપાણું છાજે,
 જશ ઘણો જગમાં ગવાયો. આજ મેરે — ૧
 પુરવદીસા સામો દરવાજો,
 ફરતો ચોક બનાવ્યો.
 મધ્ય ભાગે અલમેલો બીરાજે,
 વાંહાં જીકે તેલ ચડાચો. આજ મેરે — ૨
 દરશન કરકે ધ્યાનમાં બેઠો,
 એક ચીત મંત્ર લગાચો.
 સ્મરણ જ્યારે ભયો સંપૂર્ણ,
 માહા પ્રસાદ મેં પાચો. આજ મેરે — ૩
 શંખ ૧૯૪૨ વરષે,

કારતક માસ કહેવાઓ.

શુદ્ધ ૧ ને વાર સનેહ,

દરશન કરી ગુણ ગાયો.

આજ મેરે—૪

હાથ જોડકે અરજ કરતા હું,

અંતર ભાવ ભરાયો.

કહે જોકળ મુણો મેરે સાહેબ,

સમરી સમરી ગુણ ગાયો.

આજ મેરે—૫

રાગ પદ.

ચીત લાગ્યું મહાવીર તોરે ચરાણનસે,

ચરાણનસે છવ ચરાણનસે.

ચીત—૧

શનીવારે શૈવક આવે,

પ્રભુ તોરે પાઞ્મે પરનનસે.

ચીત—૨

ઘંછા વાંછીત દરશન કરકે,

મગ્ન ભઓ હમ મનનશે.

ચીત—૩

એક પલક તોરો નામ રહેતો,
ભય ટળે જન્મ મરણનસે.

ચીત—૪

મન વાંછીત ફળ દેતે પ્રભુજી,
શેવક જાયે જે શરણુનશે.

ચીત—૫

આશ કરી દાસ શરણુ આયો,
ગોકળદાસ પાયે પરનનસે.

ચીત—૬

કુહો.

સ્તુતી માહા વીરની, વાંચો કરીને મન;
ભાવ ધરી જે સાંભળે, અલખેલો પરસન.
સાત વારમાં એક છે, શનીવાર જે દીન;
પાઠ કરે જો પ્રીતથી, નીરધન પામે ધન.
નીયમ ધરી સજ્જન સહુ' ભાવે કરો ઘરસન;
માટુંગા એ ગામ છે, મુખધથી ગાઉ ત્રન.
અલખેલો ખીરાજે છે, સદા મન મગન;
સાચે દીલથી સેવતાં, પામે પુત્ર રતન.
સંત સાધુને હું નમું, સજ્જન લાગું પાયે;
અલખેલાને આશરે, ગોકળદાસ ગુણુ ગાયે.

સમાપ્ત.

સુચના.

મહાવીરનાં સર્વ લગ્નોને ખપ્પર આપીએ છીએ જે આ એ ચોપડીઓ શ્રી માટુંગાના હનમાનના મંદીરમાંથી તથા કુબ્જ મધે કાલકાદેવીના મોંદા રસ્તા ઉપર તેલ વાડીમાં આમા રા રેહવાના ગેરમાંથી મળશે તથા માંડવી ખંદર જિપરે મુડી ખળ્લરમાં શાં દામજીબાઇ મેગજની વખાર જિપરથી મળશે.

તાજે કલમ—શોખીન સજ્જનોને વાંચવા લાએક રાજકુવર ચંદ્રસેન તથા વેણી પદમણીની ઘણી મનરંજન ર સીક વારતાની ચોપડી થોડા દીવસમાં છપાઇ બહાર પડશે, જેની ખુબી ચતરે લખવા કરતાં એક વાર વાંચવાથી માલમ પડશે.

કિંમત રૂ. ૦૧

અગાઉથી જે શાહેઓ પોતાના નામ લખીને ઉપર લખે લા ઠેકાણે તથા ખારા કુવા ચોકસી ખળ્લરમાં ધી પારસી પ્રી ન્ટીંગ પ્રેસમાં લખી મોકલશે તેઓ પાસે ત્રણ આના લીધામાં આવશે.

